

La
Virguereria

180° de cel

D'Aleix Fauró i Isis Martín

Carles Gilabert | Georgina Llauradó
Isis Martín | Joan Picó | Marina Fita

Distribució
Distribución

distribucio@lavirgueria.com

www.lavirgueria.com

180° de cel

180° de cel comença el dia que l'Àngela trepitja la sorra de la platja per primera vegada després d'haver passat sis anys a la presó. Amb ella travessem tots els paisatges d'una vida que torna a començar, però aquest cop amb un animal a l'esquena que massa sovint es clava a la pell i dificulta el camí. Amb un prejudici constant, propi i aliè, l'Àngela intentarà assolir la llibertat. La llibertat de veritat, aquella que li permeti somriure, caminar sense por, ser una més allà on vagi i construir una vida feliç. Amb l'únic suport de la seva germana i amb uns efectes de presonització més que evidents, l'Àngela intenta entrar de nou a la societat. Trobar una feina, guanyar diners, aconseguir un lloc on viure, ser autosuficient, fer nous amics... objectius imprescindibles que, en no ser aconseguits, es converteixen en obstacles en el camí cap a la plena reinserció.

180° de cel empieza el día que Ángela pisa la arena de la playa por primera vez después de haber pasado seis años en prisión. Con ella atravesamos todos los paisajes de una vida que vuelve a empezar, pero esta vez con un animal en la espalda que demasiado a menudo se clava en la piel y dificulta el camino. Con un prejuicio constante, propio y ajeno, Ángela intentará conseguir la libertad. La libertad de verdad, aquella que le permita sonreír, caminar sin miedo, ser una más allá donde vaya y construir una vida feliz. Con el único apoyo de su hermana y con unos efectos de prisionización más que evidentes, Ángela intenta entrar de nuevo en la sociedad. Encontrar un trabajo, ganar dinero, conseguir un lugar donde vivir, ser autosuficiente, hacer nuevas amistades... objetivos imprescindibles que, al no ser logrados, se convierten en obstáculos en el camino hacia la plena reinserción.

180° de cel

180° de cel és una reflexió sobre el sistema penitenciari, sobre els efectes de la reclusió i sobre la dificultat de la reinserció. I més enllà, és també una reflexió sobre el món on vivim, sobre les seves normes i la capacitat del Sistema per reintegrar les persones que ha expulsat. Explorem la capacitat de les persones de perdonar, de passar pàgina i, en última instància, de perdonar-se a elles mateixes.

180° de cel es una reflexión sobre el sistema penitenciario, sobre los efectos de la reclusión y sobre la dificultad de la reinserción. Y más allá, es también una reflexión sobre el mundo en el que vivimos, sobre sus normas y la capacidad del Sistema para reintegrar las personas que ha expulsado. Exploramos la capacidad de las personas de perdonar, de pasar página y, en última instancia, de perdonarse a ellas mismas.

Un judici constant

La vida d'una persona que surt de la presó està marcada per molts judicis. Per un costat tenim l'evidència del judici legal, que porta a la persona a passar un temps reclosa, privada de llibertat. Més endavant comencen els judicis més difícils de vèncer. En primer lloc el judici (o perjudici) de totes aquelles persones que entren en contacte amb l'ex-convicta. I en segon lloc, i sobretot, el judici propi, el judici intern d'algú que té l'autoestima molt baixa, que confia poc en ella mateixa, en el sistema i en la gent que l'envolta. Un judici que accentua l'aïllament, la por, el risc de tornar al forat i, molt sovint, el risc de de tornar a caure en la drogadoaddició.

Per tot això, la figura del judici és cabdal en aquest espectacle. D'aquesta manera, una jutgessa, un fiscal i una defensa sempre absent, perseguiran tots els moviments de l'Àngela, la nostra protagonista. Es tracta de personatges que només ella veu i que simbolitzen l'estigma que duu a sobre.

Un juicio constante

La vida de una persona que sale de la cárcel está marcada por muchos juicios. Por un lado tenemos la evidencia del juicio legal, que acarrea un tiempo de reclusión, privada de libertad. Más tarde empiezan los juicios más difíciles de ganar. En primer lugar, el juicio (o prejuicio) de todas aquellas personas que entran en contacto con la ex convicta. Y en segundo lugar, y sobretodo, el propio juicio, el juicio interno de alguien con una baja autoestima, que confía poco en ella misma, en el sistema y en la gente que la rodea. Un juicio que acentúa aún más el aislamiento, el miedo, el riesgo de volver al agujero y, muy a menudo, el riesgo de volver a caer en la drogadicción.

Por todo esto, la figura del juicio es esencial en éste espectáculo. Así, una juez, un fiscal y una defensa ausente, perseguirán todos los movimientos de Ángela, nuestra protagonista. Se trata de personajes que sólo ella ve y que simbolizan el estigma que carga.

L'escenografia, tres gronxadors i un banc, respecta la distribució d'un judici real. Les tribunes del jutge, fiscal i defensa, representades en els tres gronxadors, envolten el banc on se'u l'acusada. Igual que la llibertat de l'Àngela, que tot i ser un fet positiu està tenyit d'una dificultat que el fa no tan positiu, els tres gronxadors, element de joc i diversió, dibuixen un tètric triangle de forques carregat de misteri. Un paisatge desèrtic, raspós i aspre que ens ajuda a explicar la dificultat del trajecte. Tres gronxadors i un sofà que són Barcelona, el menjador d'una casa, un parc públic, una oficina... Juguem amb el text i la imaginació del públic per dibuixar tots els paisatges que travessa l'obra.

En definitiva, proposem un viatge emocional intens basat en la poètica del text, els cossos, la música, l'energia tant individual com col·lectiva, els silencis i els objectes. Donant importància a la plasticitat i a l'emoció, proposem que els espectadors viatgin amb nosaltres a través de les fotografies que articulen **180° de cel**.

La escenografía, tres columpios y un banco, respetan la distribución de un juicio real. Las tribunas del juez, fiscal y defensa, representadas en los tres columpios, rodean el banco donde se sienta la acusada. Igual que la libertad de Ángela, que aún siendo un hecho positivo está manchado por una dificultad que lo hace no tan positivo, los tres columpios, elemento de juego y diversión, dibujan un triángulo tétrico de horcas cargado de misterio. Un paisaje desértico, rasposo y áspero que nos ayuda a explicar la dificultad del trayecto. Tres columpios y un sofá que son Barcelona, el comedor de una casa, un parque público, una oficina... Jugamos con el texto y la imaginación del público para dibujar todos los paisajes que atraviesa la obra.

*En definitiva, proponemos un viaje emocional intenso basado en la poética del texto, los cuerpos, la música, la energía tanto individual como colectiva, los silencios y los objetos. Dando importancia a la plasticidad y la emoción, proponemos que los espectadores viajen con nosotros a través de las fotografías de **180° de cel**.*

Equip **Equipo**

Companyia *Compañía*
Dramatúrgia *Dramaturgia*
Direcció *Dirección*
Intèrprets *Intérpretes*

Aj. de direcció i producció *Ay. de dirección y producción*
Banda sonora *Banda sonora*
Disseny de llums *Iluminación*
Espai sonor *Espacio sonoro*
Espai escènic i vídeo *Espacio escénico y vídeo*
Vestuari *Vestuario*
Disseny Gràfic *Diseño gráfico*
Fotografia *Fotografía*
Producció executiva *Producción ejecutiva*
Coprodueix *Coproduce*

Durada de l'espectacle: 1h 30 min *Duración del espectáculo: 1h 30min*

La Virgueria
Aleix Fauró i Isis Martín
Aleix Fauró
Isis Martín
Marina Fita
Carles Gilabert
Joan Picó
Georgina Llauredó
Elsa Lluch
Lluís Bòria
Anna Espunya
Cesc X. Mor
Ian Gehlhaar
La Virgueria
Oscar Llobet
Anna Miralles
Marina Fita
El CAET_ Centre d'Arts
Escèniques de Terrassa

La Virguería

La Virguería neix el 2007 amb l'espectacle *Diòptria*. L'abril del 2009 presenta *Si avui és diumenge demà és dijous* a l'Obrador de la Sala Beckett de Barcelona, peça que s'estrena oficialment a la Sala Trono de Tarragona el novembre del mateix any, fa temporada a la Sala Versus de Barcelona i recorre diverses localitats de Catalunya. *L'hivern al cos* representa el tercer projecte de La Virguería i suposa la consolidació d'aquesta suma d'energies com a companyia teatral, emprenent un viatge que volem que arribi lluny i, sobretot, a molts ports. L'any 2012 suposa un nou salt endavant per la companyia, amb l'estrena de dos nous espectacles: *Paisaje sin casas*, de Pablo Ley, estrenada a l'Obrador de la Sala Beckett i *180º de cel*, estrenada al Teatre Alegria de Terrassa.

La Virguería nace en el 2007 con el espectáculo Diòptria. En abril del 2009 presenta Si avui és diumenge demà és dijous en el Obrador de la Sala Beckett de Barcelona, pieza que se estrena oficialmente en la Sala Trono de Tarragona en noviembre del mismo año, hace temporada en la Sala Versus de Barcelona y después le sigue una gira por distintas localidades de Catalunya. L'hivern al cos representa el tercer proyecto de La Virguería y supone la consolidación de esta suma de energías como compañía teatral, emprendiendo un viaje que queremos que llegue lejos y, sobre todo, a muchos puertos. El 2012 supone un nuevo salto hacia adelante para la compañía, con el estreno de dos nuevos espectáculos: Paisaje sin casas de Pablo Ley, estrenada en el Obrador de la Sala Beckett y 180º de cel, estrenada en el Teatre Alegria de Terrassa.

Creada per Aleix Fauró i Isis Martín, i més endavant amb la incorporació de la Marina Fita i l'Oscar Llobet, La Virgueria es nodreix habitualment de molts col·laboradors que participen a cada projecte, formant un col·lectiu d'actors i actrius, dramaturgs i directors, escenògrafs, productors, etc. tots ells moguts i ajuntats per una inquietud comuna: expressar-se a través del teatre. Expressar la nostra perspectiva, els nostres sentiments i les nostres emocions. Compartim una mateixa visió del fet teatral: creiem en un teatre compromès. Compromès amb la societat, però també amb la llengua, la cultura, la poesia, la bellesa, el risc i la provocació.

La Virgueria fue creada por Aleix Fauró e Isis Martín y más adelante se incorporaron Marina Fita y Oscar Llobet. La Virgueria se nutre habitualmente de muchos colaboradores que participan en cada proyecto, formando un colectivo de actores y actrices, dramaturgos y directores, escenógrafos, productores, etc. todos ellos movidos e unidos por una inquietud común: expresarse a través del teatro. Expresar nuestra perspectiva, nuestros sentimientos y nuestras emociones. Compartimos una misma visión del hecho teatral: creemos en un teatro comprometido. Comprometido con la sociedad, pero también con la poesía, la belleza, el riesgo y la provocación.

CAET, un centre públic de creació

CAET, un centro público de creación

El CAET- Centre d'arts escèniques de Terrassa és un dels tres centres territorials de creació, producció i difusió d'arts escèniques amb què compta Catalunya en l'actualitat.

El CAET es va crear el 2006, participat pel Departament de cultura de la Generalitat i l'Ajuntament de Terrassa amb la voluntat que existís un centre d'arts escèniques generador de continguts teatrals, impulsor de la relació entre creadors i públic i interlocutor amb el teixit artístic del territori.

El Centre d'arts escèniques de Terrassa, a més de programar espectacles de primera línia, aprofita els recursos que té per produir i coproduir espectacles que no deixen de sorprendre i que fan gira posteriorment en altres espais anàlegs en diferents ciutats.

El CAET- Centre d'arts escèniques de Terrassa es uno de los tres centros territoriales de creación, producción y difusión de artes escénicas con los que cuenta Catalunya en la actualidad.

El CAET se creó en 2006, participado por el Departament de Cultura de la Generalitat y el Ajuntament de Terrassa con la intención que existiera un centro de artes escénicas generador de contenidos teatrales, impulsor de la relación entre creadores y públicos e interlocutor con el tejido artístico del territorio.

El Centre d'Arts Escèniques de Terrassa, además de programar espectáculos de primera línea, aprovecha los recursos que tiene para producir y coproducir espectáculos que no dejan de sorprender y que hacen gira posteriormente en otros espacios análogos en distintas ciudades.

Aleix Fauró

L'hivern al cos

Autor i director • *Autor y director*
Teatre Tantarantana'11

Si avui és diumenge demà és dijous

Autor i director • *Autor y director*
Versus Teatre'10

La Ruta Blava

Dir. Josep Galindo, Dram. Pablo Ley
Aj. de direcció • *Ay. de dirección*
Festival Grec'09. Teatre Romea

La Maternitat d'Elna

Dir. Josep Galindo, Dram. Pablo Ley
Aj. de direcció • *Ay. de dirección*
Temporada Alta'08. Teatre Capitol

Isis Martín

Anthropos

De Pep Pla
Actriu • *Actriz*
Teatre Alegria'10 - La Seca'12

L'hivern al cos

Actriu i autora • *Actriz y autora*
Teatre Tantarantana'11

Si avui és diumenge demà és dijous

Actriu i autora • *Actriz y autora*
Versus Teatre'10

The Guarry Men Show

Dir. Pau Roca
Aj. de direcció • *Ay. de dirección*
Poliorama'11 - Capitol'12

Carles Gilabert

Julieta & Romeo

Dir. Marc Martinez
Actor • *Actor*
Coliseum Barcelona'11

Entre pocs i massa

D'Agustí Franch
Actor • *Actor*
Club Capitol Barcelona'07-08

El cor de la ciutat

Actor • *Actor*
Televisió de Catalunya'06-07

Los hombres de Paco'08

Daniel Écija y Álex Pina
Actor • *Actor*
Globomedia

Georgina Llauradó

Mamma Mia

De Catherine Johnson
Actriu cantant • *Actriz cantante*
Gira'11

Dreamin & Rappin

Dir. Moisès Maicas
Actriu cantant • *Actriz cantante*
Festival LOLA '11 - Teatre Victòria '11

Fira Trapezi

Actriu cantant • *Actriz cantante*
Acte inaugural • *Acto inaugural*
Festival De Circ Trapezi'07

Arion i el dofí

d'Albert Guinovart i Dani Nel·lo
Actriu cantant • *Actriz cantante*
Auditori de Barcelona'09

Joan Picó

La Riera

David Plana
Actor • *Actor*
Televisió de Catalunya

Amar en tiempos revueltos

Fernando López Puig
Actor • *Actor*
Diagonal TV-RTVE

Mina: sueños de libertad

Dir. Albert Solé
Actor • *Actor*
RTVE

Sin límites (Little Ashes)

Dir. Paul Morrisson
Actor • *Actor*
Cine U.K. - Espanya

Marina Fita

L'hivern al cos

D'Aleix Fauró i Isis Martín
Actriu • *Actriz*
Teatre Tantarantana'11

Alícia ja no viu aquí

Dir. Josep Galindo
Actriu • *Actriz*
Teatre Tantarantana'10 i '11

Tabula Rasa

Dir. Carlos Campillo
Actriu • *Actriz*
Webserie'11 i '12

Burundanga

De Jordi Galceran
Prod. Executiva • *Prod. Ejecutiva*
SalaFlyhard'12

Curriculum

Fitxa tècnica (muntatge gran) Ficha Técnica (montaje grande)

Llums *Luces*

- 18 Panorames asimètrics 1kW
- 2 Fresnel 2kW
- 12 PC 1kW
- 20 PAR CP 62
- 8 Retalls ETC 750 16/32
- 4 estructures de carrer de dansa
- 1 Ciclorama
- 1 taula de llums amb submasters i la possibilitat de fer cues amb temps
- 60 canals de dimmer

So *Sonido*

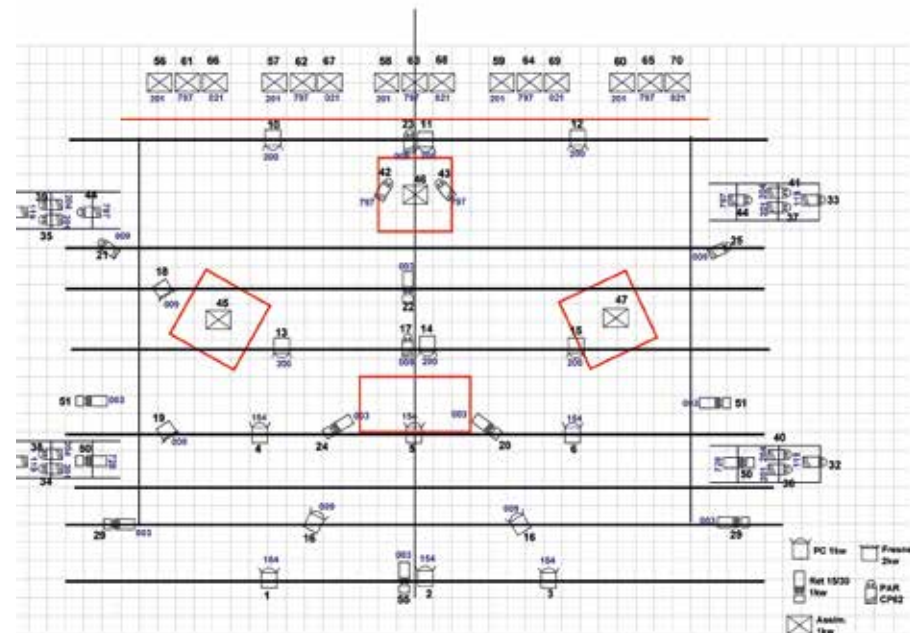
- P.A. adient a la sala (Nexo PS15, Meyer Sound UPA-1P o similar).
- 2 CD PLAYER amb autopausa.

Mides i muntatge (òptim) *Medidas y montaje (óptimo)*

- Espai escènic 8m(a) x 7m(f) x 5m(h)
- 8 hores de muntatge.
- 40 minuts de desmuntatge.

Piano de llums *Piano de luces*

180° de cel

180° de cel

www.lavirgueria.com